

משה וסרמן ז"ל

נפטר ב-16.3.84 - י"ב באדר ב' תשמ"ד

א ב א

אבא נולד ברוסיה בשנת 1987, בעיר יליסטגראד, באוקראינה. החיים ברוסיה בתקופה ההיא, כפי שסיפר לי, היו קשים והיתה בעיה ליהודים להשיג עבודה כדי להתפרנס. למשפחה היתה חנות קטנה אבל היא לא סיפקה פרנסה לכל המשפחה. אבא של אבא נסע לאמריקה לנסות את מזלו. זה היה מקובל אז, אבל הוא חלה מאד ונפטר.

שני הבנים הבוגרים התגייסו לצבא ואמא נשארה לבד, היא היתה מאד חולה. אבא הפסיק את הלימודים בגיל 10 כי לא היה לו במה לשלם עבור הלימודים והתחיל לעבוד בעבודות שונות כדי לפרנס את אמא שלו.

היתה תקופה קשה, היה חורף קר מאד ואמא נפטרה. אבא התחיל לנדוד ולחפש לו את פרנסתו עד אשר הגיע יחד עם כמה ידידים לאיכר אחד אשר הסכים לתת להם מחסה תמורת עבודה קשה מאד. הוא היה יושן באורווה עם הסוסים וכמעט שלא אכל.

בגיל 18 גויס לצבא הרוסי ולאחר שנתיים הועבר לתקופה קצרה למליציות (משטרה), כדי לשמור על אסירים.

בתקופה זו הגיעו לרוסיה שליחים מארץ ישראל והקימו באחד הכפרים חווה חקלאית בשם "תל-חי" לשם הגיעו צעירים יהודים שלמדו לעבוד וחיו שם עד עלייתם לארץ.

בשנת 1926 עלה אבא לארץ ויחד עם שמעון וולדרסקי ז"ל נשלח לקיבוץ גשר.

סבלו אז מהתקפות קדחת ואבא חלה מאד, אך התאושש. השנים הראשונות היו קשות מאד. אבא, שהיה לו נסיון קטן בחקלאות, רצה לנטוע עצים ולשתול שתילים בגשר, כדי שיהיה קצת צל וירק. היו חברים שלא האמינו שמשו יכול לגדול באדמה זו, ללא מים. שץ ז"ל אמר לו, אתה רואה את כף ידי? כמו שיצמח כאן שערות, כך יגדלו פה עצים. אבא לא התיימש, נסע לקיבוץ עין-חרוד עם זוג פרדות וקנה שתילים. הכין להם מקום, והיה סוחב מדי פעם מים מן המטבח כדי להשקותם. וראו איזה פלא: לאחר כמה חודשים גדלו השיחים והחלוס הפך למציאות.

לאחר זמן מה הוחלט על נטיעת הפרדס הראשון. ובעזרת כמה זוגות פרדות הוכן השטח לנטיעה. העבירו קו מים ועם קבוצת חברים מפלוגת ג'ידרו נחפרו הכורות. הביאו זבל בעזרת גמלים וחמורים מנצרת; לאחר כמה שנים, עם הרבה ספקות בהתחלה, היה בגשר אחד הפרדסים הטובים בארץ. עד אשר עברו חברי גשר למקום החדש - אשדות-יעקב.

כאן התחיל אבא להקים את ענף המטעים שכלל, זיתים, תמרים ופרדס. בינתיים הקים אבא משפחה ונולדו לו 4 ילדים.

אבא עבד את רוב שנותיו בענף זה, עד אשר גדל המשק החקלאי והוא המשיך לעבוד בענף התמרים. היו תקופות קשות, אך אבא עבד במסירות והקים ענף לתפארת. עוד בגיל מבוגר מאד היה מטפס בסולם כדי לטפל בעצים. בשנים האחרונות הוא חלה והיה קשה לו מאד. הוא הועבר לבית אבות בעפולה. ערד בימיו האחרונים, כשבאנו עם הנכדים לבקר היה שמח וביטא את השמחה שבלב, על אף המכאובים הרבים.

אבא נפטר בגיל 87 לאחר תקופה קשה. הוא נטמן על יד אמא ז"ל.